

– Liebert J., *Listy do Agnieszki*, red. Frankiewicz S., W. 2002. – PSB, t. 40, 2000 (Wosiek B.R.). – *Słownik art. pol. ...*, t. 8, W. 2007, s. 327 (s.v. Rembowski Jan). – Przybył-Sadowska E., *Siostra Katarzyna Steinberg z Lasek (1898-1977)*, Zeszyty Naukowe UJ, 2010, *Studia Religiologica*, z. 43, s. 183, 185-188. – Dembowski P.F., *Memoirs Red and White. Poland, the War, and After*, Notre Dame (IN) 2015. – Przybył-Sadowska E., *Triuno. Instytucje we wspólnocie Lasek*, Kr. 2015.

U. Makowska

Sokołowska-Pomian (Sokołowska herbu Pomian) **Aniela**, malarka. W 1898 mieszkała w Miechowicach k. Włocławka, a od ok. 1918 do co najmniej 1930 w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej 53. Brała udział w wystawach warsz. TZSP: w 1898 pokazała prace *Przy oknie*, *W irysach*, *Studium mężczyzny* (pastel) oraz 2 *Studia kobiety* (oba pastel), a w 1910 *Widok z Montreuil-sur-Mer* oraz *Widok z Paris-Plage*.

Spraw. TZSP, 1898, s. 36, 37; 1910, s. 38, 39. – *Kat. Informacyjno-Encyklopedyczny...*, W. 1918, s. 371 (jako Sokołowski-Pomian A.); W. 1919, s. 290; W. 1920, s. 274 (jako Sokołowski-Pomian A.); W. 1924, s. 194; W. 1927, s. 351; W. 1928, s. 404; 1929, s. 408; 1930, s. 420. – Wiercińska, TZSP, Kat.

A. Straszewska

Sokołowski, snycerz i stolarz. W 1689 pracował w dominikańskim kośc. Wniebowzięcia NMP w Borku Starym k. Rzeszowa przy ołtarzu św. Jacka oraz otrzymał wypłatę za „trumienkę Najświętszej Pannie”, służącą celebrowaniu Pogrzebu Matki Bożej Zaśniętej.

Jaśkiewicz A., *Z dziejów budowy i wyposażenia kościoła i klasztoru OO. Dominikanów w Borku Starym k. Rzeszowa*, [w:] *Z dziejów Sanktuarium w Borku Starym k. Rzeszowa*, Tyczyn 1995, s. 151. – Pawłowski A., *Roztocze. Przew.*, Pruszków 2009, s. 252. – *Zabytki sztuki w Polsce. Małopolska*, red. Brzezicki S., Wolańska J., W. 2016.

Arch. OO. Dominikanów w Krakowie, nr Bst. 4: *Expensa Conventus Borecensis (1679-1729)*, s. 145, 150.

P. Kluz

Sokołowski (Jan?), malarz; w l. 1914-15 jakoby wykonał polichromię o tematyce religijno-patriotycznej we wnętrzu drewnianego kośc. par. św. Wawrzyńca w Bobrownikach k. Piekar Śląskich (z wyjątkiem dekoracji prezbiterium). Autorstwo S. podawane jest w wątpliwość, a malowidła, dat. na 1923 (w l. 1952-52 częściowo odnowione przez Kazimierza Idczaka z Bytomia), przypisuje się Ottonowi Kowalewskiemu.

KZSP, t. 6, z. 1, 1961, s. 7. – Kontny I., *Dekoracje malarskie w drewnianych kościołach woj. śląskiego. Przyczynek do badań*, *Rocz. Muz. „Górnośląski Park w Chorzowie”*, t. 5, 2017, s. 128.

Arch. Woj. Urzędu Ochrony Zabytków w Katowicach, karty ewidencyjne wyposażenia kośc. w Bobrownikach (karty wyk. Jacek Sawiński).

M. Myśliński

Sokołowski Dawid, rzeźbiarz. W r. szkolnym 1904/05 i 1905/06 uczęszczał do Warsz. SSP; w 1905 uczestniczył w pierwszej dorocznej wystawie uczniów tej szkoły. Antoine Bourdelle, który zwiedził wystawę, napisał o pracy S. i o nim samym: „głowa starego mężczyzny, piękna jak najlepszy gotyk, naprędce, gorączkowo wykonane studium, odwaga w oddaniu brzydoty. Dobre wyczucie architektury szkieletu rzeźbiarskiego. Prawdziwy artysta. Rzadki” (za: Melbechowska-Luty).

Wystawiał w dziale rzeźby w TZSP w 1910 (*Portret p. S.*, *Głowa*, *Studium głowy*), 1911 (*Portret dr B.K.*), 1913 (*Portret*, brąz), 1913/14 (*Portret p. M.*, gips) oraz 1914 (*Portret rycerza*, gips, *Głowa dziewczynki*, gips). Brał także udział w wystawie w Gminie żyd. w Warszawie w 1921 (*Szolem Abramowicz / Mendele Mojcher Sforim*, płasko-rzeźba, brąz). Był członkiem rzeczywistym TZSP w l. 1925-39; mieszkał wówczas w Warszawie.

Niewykluczone, że tożsamy z Dawidem Sokołowskim, który ukończył Państw. Seminarium dla Nauczycieli Religii Mojżeszowej w Warszawie, a niedługo przed okupacją znalazł się w Kaliszu, gdzie pracował jako nauczyciel w Publicznej Szkole Powsz.; został zamordowany w czasie okupacji w obozie lub w getcie żyd.

Izraelita, 1905 nr 23, s. 268. – *Spraw. z dotychczasowej działalności Warsz. SSP za czas od marca r. 1904 do czerwca r. 1907*, W. [1907]. – *Spraw. TZSP za 1910*,